

ԵՐԵՎԱՆ ՔԱՂԱՔԻ ԱՌԱՋԻՆ ԱՏՅԱՆԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ
ԻՐԱՎԱՍՈՒԹՅԱՆ ՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆ
ԱԶԱՓՆՅԱԿ-2 ՆՍՏԱՎԱՅՐ
(ՀՀ, համայնք Երեւան, Ազաֆնյա, ՀԱԼԱՔՅԱՆ Փ., շենք 41Ա, 10-րդ հարկ)

Քաղաքացիական գործ թիվ ԵԴ-2/9705/02/25

ՈՐՈՇՈՒՄ
ՀԱՅՅԻ ՀԻՄՔԻ ԵՎ ԱՌԱՐԿԱՅԻ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԹՈՒՅԼԱՏՐԵԼՈՒ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ՄԻՋՆՈՐԴՈՒԹՅՈՒՆԸ
ՔՆՆԱՐԿԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

16.10.2025թ.

ք. Երևան

Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քաղաքացիական դատարանը՝ դատավոր Ս. Երիցյանի նախագահությամբ (այսուհետ նաև՝ Դատարան), քննարկելով ըստ հայցի «Մեգա Էներգո» ՍՊԸ-ի (այսուհետ նաև՝ Հայցվոր) ընդդեմ ՀՀ պաշտպանության նախարարության (այսուհետ նաև՝ Պատասխանող)՝ թիվ «ԳՀԱՊԶԲ-25-1/5-5» ծածկագրով պայմանագիրը միակողմանի լուծելու մասին որոշումն (ծանուցումն) անվավեր ճանաչելու պահանջի մասին, քաղաքացիական գործով Հայցվորի ներկայացուցչի կողմից ներկայացված հայցի հիմքի և առարկայի փոփոխությունը թույլատրելու մասին միջնորդությունը,

ՊԱՐԶԵՑ

Հայցվորի ներկայացուցիչը հայցադիմում է ներկայացրել դատարան ընդդեմ Պատասխանողի՝ թիվ «ԳՀԱՊԶԲ-25-1/5-5» ծածկագրով պայմանագիրը միակողմանի լուծելու մասին որոշումն (ծանուցումն) անվավեր ճանաչելու պահանջի մասին

Հայցադիմումն էլեկտրոնային համակարգի միջոցով դատարան

ներկայացվել է 13.09.2025 թվականին, կազմվել է թիվ ԵԴ2/9705/02/25 քաղաքացիական գործն, որը **մակագրվել է** Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քաղաքացիական դատարանի դատավոր Ս. Երիցյանին **15.09.2025 թվականին**, իսկ հասանելի է դարձել **16.09.2025 թվականին**:

Դատարանի 17.09.2025 թվականի որոշմամբ հայցադիմումն ընդունվել է վարույթ:

Դատարանի 22.09.2025 թվականի որոշմամբ որոշվել է թիվ ԵԴ2/9705/02/25 քաղաքացիական գործը քննել գրավոր ընթացակարգով և եզրափակիչ դատական ակտի հրապարակման օր է նշանակվել 29.10.2025 թվականին՝ հրապարակելով դատական իշխանության պաշտոնական կայքում:

Հայցվորի ներկայացուցչի կողմից 11.10.2025 թվականին ներկայացվել է միջնորդություն՝ հայցի հիմքի և առարկայի փոփոխությունը թույլատրելու մասին, ոչը հասանելի է 13.10.2025 թվականին (**11.10.2025 թվականի շաբաթ օր է եղել**):

Դատարանն, ուսումնասիրելով ներկայացված միջնորդությունը և այն համադրելով ներկայացված հայցադիմումի հետ՝ արձանագրում է հետևյալը՝

ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 170-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ հայցվորը հայցի առարկայի և հիմքի կամ դրանցից յուրաքանչյուրի փոփոխությունը թույլատրելու վերաբերյալ ներկայացնում է գրավոր միջնորդություն մինչև ապացուցման պարտականությունը բաշխելու մասին որոշում կայացնելը:

ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 170-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ սույն օրենսգրքի իմաստով՝ հայցի առարկայի փոփոխությունը հայցվորի կողմից պատասխանողին ուղղված նյութաիրավական պահանջն այլ պահանջով փոխարինելը, պահանջը փոփոխելը կամ լրացնելն է, այդ թվում՝ պահանջների չափն ավելացնելը կամ նվազեցնելը, որը թույլատրում է առաջին ատյանի դատարանը:

ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 170-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ սույն օրենսգրքի իմաստով՝ հայցի հիմքի փոփոխությունը հայցվորի կողմից հայցի հիմքում սկզբնապես դրված փաստերն այլ փաստերով փոխարինելն է, ինչպես նաև հայցի հիմքում դրված փաստերի շրջանակը ճշգրտելն է այն լրացնելու կամ պակասեցնելու եղանակով:

ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 170-րդ հոդվածի 4-րդ մասի համաձայն՝ առաջին ատյանի դատարանը հայցի առարկայի կամ հիմքի փոփոխությունը թույլատրելու կամ մերժելու վերաբերյալ կայացնում է առանձին դատական ակտի ձևով որոշում, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ այդ միջնորդությունը քննարկվել և այն թույլատրելու կամ մերժելու վերաբերյալ որոշումը կայացվել է դատական նիստում՝ գործին մասնակցող անձանց ներկայությամբ:

ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 170-րդ հոդվածի 5-րդ մասի համաձայն՝ հայցի առարկայի կամ հիմքի փոփոխությունը թույլատրելու վերաբերյալ միջնորդությունը դատարանը մերժում է, եթե այն բավարարելու դեպքում փոփոխվում է այն իրավունքը կամ օրենքով պահպանվող շահը, որի պաշտպանության նպատակով հայցը սկզբնապես հարուցվել է, կամ քննվող

գործը դուրս է գալու առաջին ատյանի դատարանի ենթակայության սահմաններից:

Վերոգրյալ իրավական նորմերի վերլուծության արդյունքում Դատարանը հարկ է համարում արձանագրել, որ ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 170-րդ հոդվածի 5-րդ մասը հայցի հիմքի և առարկայի կամ դրանցից յուրաքանչյուրի թույլատրելիության համար սահմանել է երկու չափանիշի միաժամանակյա առկայություն՝ հայցի հիմքի և առարկայի կամ դրանցից յուրաքանչյուրի փոփոխությունը դատարանն ընդունում է, եթե չի փոփոխվում այն իրավունքը կամ օրենքով պահպանվող շահը, որի պաշտպանության նպատակով հայցը սկզբնապես հարուցվել է և քննվող գործը դուրս չի գալու առաջին ատյանի դատարանի ենթակայության սահմաններից:

ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 102-րդ հոդվածի 11-րդ մասի համաձայն՝ հայցի առարկան փոփոխելու դեպքում պետական տուրքի գումարի չբավականացնող մասը գանձվում է հայցի առարկան փոփոխելիս՝ փոփոխված հայցի առարկային համապատասխան:

Վերոնշյալ հոդվածի վերլուծությունից հետևում է, որ հայցի առարկան փոփոխելու դեպքում սահմանված է պետական տուրքի գանձման պահանջ այն դեպքում, երբ հայցի առարկան փոփոխելու դեպքում սկզբնական հայցով վճարված պետական տուրքի գումարը չի բավականացնում: Ընդ որում, պետական տուրքը գանձվում է հայցի առարկան փոփոխելիս, հետևաբար հայցի առարկայի փոփոխության դեպքում դատարանը պետք է անդրադառնա նաև պետական տուրքի գանձման հարցին՝ հիմք ընդունելով ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 102-րդ հոդվածի 11-րդ մասը:

Վերոգրյալը հաշվի առնելով Դատարանը միաժամանակ գտնում է, որ տվյալ դեպքում հայցի հիմքի և առարկայի փոփոխությունը թույլատրելու մասին միջնորդությունը բավարարելու դեպքում իրավունքի կամ օրենքով պահպանվող շահի փոփոխություն առկա չէ, ինչպես նաև քննվող գործը դուրս չի գա առաջին ատյանի դատարանի ենթակայության սահմաններից, բացի այդ հայցի նոր առարկայի շրջանակներում պետական տուրքի չբավականացնող մաս առկա չէ, հետևաբար Հայցվորների ներկայացուցչի միջնորդությունը՝ հայցի հիմքի և առարկայի փոփոխությունը թույլատրելու մասին, ենթակա է բավարարման:

ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 234.7 հոդվածի համաձայն՝ հայցադիմումի պատասխանը կամ հայցային վաղեմություն կիրառելու մասին միջնորդությունը ներկայացվում է հայցադիմումը վարույթ ընդունելու մասին որոշումն ստանալուց հետո՝ հնգօրյա ժամկետում:

Տվյալ դեպքում Հայցվորի ներկայացուցչի միջնորդությունը՝ հայցի հիմքի և առարկայի փոփոխությունը թույլատրելու մասին, բավարարման ենթակա լինելու պայմաններում Դատարանը գտնում է, որ պատասխանող ՀՀ պաշտպանության նախարարությանը պետք է տրամադրվի սույն դատական ակտը ստանալուց հետո **հնգօրյա ժամկետ**՝ փոփոխված հայցադիմումի

վերաբերյալ հայցադիմումի պատասխան ներկայացնելու համար:

Հաշվի առնելով վերոգրյալը և ղեկավարվելով ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 170-րդ, 188-րդ, 199-րդ և 200-րդ հոդվածներով՝

ՈՐՈՇԵՑ

1. Ըստ հայցի «Մեգա Էներգո» ՍՊԸ-ի ընդդեմ ՀՀ պաշտպանության նախարարության՝ թիվ «ԳՀԱՊԶԲ-25-1/5-5» ծածկագրով պայմանագիրը միակողմանի լուծելու մասին որոշումն (ծանուցումն) անվավեր ճանաչելու պահանջի մասին, քաղաքացիական գործով Հայցվորի ներկայացուցչի կողմից ներկայացված միջնորդությունը՝ հայցի հիմքի և առարկայի փոփոխությունը թույլատրելու մասին բավարարել.

Թույլատրել հայցի հիմքը փոփոխել և լրացնել հետևյալ բովանդակությամբ.

-«Պայմագիրը միակողմանի լուծելու արդյունքում ՀՀ պաշտպանության նախարարությունը, ի դեմս ՀՀ պաշտպանության նախարարի տեղակալ Կարեն Բրուտյանի 12.09.2025թ-ին կայացրել է N184 որոշումը՝ «ՄԵԳԱ ԷՆԵՐԳՈ» ՍՊԸ-ին գնումների գործընթացին մասնակցելու իրավունք չունեցող մասնակիցների ցուցակում ներառելու վերաբերյալ /կցվում է/:

(...)

Գտնում ենք, որ ՀՀ պաշտպանության նախարարի տեղակալ Կարեն Բրուտյանի 12.09.2025թ-ին կայացրած N184 որոշմամբ՝ «ՄԵԳԱ ԷՆԵՐԳՈ» ՍՊԸ-ին գնումների գործընթացին մասնակցելու իրավունք չունեցող մասնակիցների ցուցակում ներառելու վերաբերյալ, իրավաչափ չէ և հակասում է գնումների մասին ՀՀ օրենսդրությանը հետևյալ հիմնավորմամբ. «Գնումների մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասը հստակ և իսկաբանականորեն պահանջում է, որպեսզի պատվիրատուի ղեկավարը կայացնի գնումների գործընթացին մասնակցելու իրավունք չունեցող մասնակիցների ցուցակում ներառելու պատճառաբանված որոշում:

Ինչպես նշել ենք, ՀՀ պաշտպանության նախարարի տեղակալ Կարեն Բրուտյանի 12.09.2025թ-ին կայացրած N184 որոշմամբ՝ «ՄԵԳԱ ԷՆԵՐԳՈ» ՍՊԸ-ին գնումների գործընթացին մասնակցելու իրավունք չունեցող մասնակիցների ցուցակում ներառելու որոշմամբ հայտնել է հետևյալը: «Ղեկավարվելով «Գնումների մասին» օրենքի 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի «ա» ենթակետի և նույն հոդվածի 2-րդ մասի պահանջներով՝ և հիմք ընդունելով ներքոնշյալ աղյուսակում նշված հանգամանք(ներ)ի առկայությունը՝ որոշում եմ ստորև բերված աղյուսակում նշված «ՄԵԳԱ ԷՆԵՐԳՈ» ՍՊԸ-ին ներառել գնումների գործընթացին մասնակցելու իրավունք չունեցող մասնակիցների ցուցակում»:

Այսպիսով, սույն որոշումը կայացվել է՝ հիմք ընդունելով «Գնումների մասին» օրենքի 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի «ա» պարբերությունը և 2-րդ մասը: Եվ այսպես, «Գնումների մասին» ՀՀ

օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ նույն հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետում նշված ցուցակը, այդ թվում՝ ռուսերեն, վարում և հրապարակում է լիազորված մարմինը: Լիազորված մարմինը մասնակցին ներառում է գնումների գործընթացին մասնակցելու իրավունք չունեցող մասնակիցների ցուցակում պատվիրատուի ղեկավարի պատճառաբանված որոշման հիման վրա:

Գտնում ենք, որ հայցադիմումով վիճարկվող որոշումը չի համապատասխանում «Գնումների մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասի պահանջներին՝ որոշման պատճառաբանված լինելու պահանջին: Դատարանին խնդրում ենք նկատի ունենալ, որ Պատասխանողը քնդամենը մեկ տողով նշել է հետևյալը. «Ղեկավարվելով «Գնումների մասին» օրենքի 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի «ա» ենթակետի և նույն հոդվածի 2-րդ մասի պահանջներով՝ և հիմք քնդունելով ներքոնշյալ աղյուսակում նշված հանգամանք(ներ)ի առկայությունը՝ որոշում եմ ստորև բերված աղյուսակում նշված «ՄԵԳԱ ԷՆԵՐԳՈ» ՍՊԸ-ին ներառել գնումների գործընթացին մասնակցելու իրավունք չունեցող մասնակիցների ցուցակում», սակայն թե ինչով է Հայցվորը խախտել այդ պայմանագրային 4 պարտավորությունը և ինչում է դրսևորվում այդ խախտումը, մնում է միայն կռահել: Այսպիսով, ուսումնասիրելով որոշումը, պարզ է դառնում, որ այն չի պարունակում պատճառաբանություն, պարզ և հասկանալի չի, թե ինչ իրավախախտման վարքագիծ է դրսևորել ՍՊԸ-ն, արդյոք դա հիմք է վերջինիս Ցուցակում ներառելու համար: Նման պայմաններում խախտումը բավականաչափ որոշակի չէ, և պարզ չէ, թե հայցվորը ինչպես պետք է կանխատեսեր և իր վարքագիծը համապատասխանեցներ ենթադրյալ խախտման կանխարգելմանը:

Գտնում ենք, որ նման պայմաններում հայցվորին գնումների գործընթացին մասնակցելու իրավունք չունեցող մասնակիցների ցուցակում ներառելու մասին ՀՀ պաշտպանության նախարարի տեղակալ Կարեն Բրուտյանի 12.09.2025թ-ին կայացրած N184 որոշումը՝ բովանդակության մասով չի բավարարում Օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասով սահմանված՝ պատճառաբանված լինելու օրենսդրական պահանջին, ինչն ինքնին բավարար է այդ որոշումն անվավեր ճանաչելու համար: Ի թիվս վերոգրյալի՝ հարկ ենք համարում նշել, որ որոշման պատճառաբանված լինելու օրենսդրական պահանջը ուղղակիորեն բխում է ՀՀ սահմանադրությամբ երաշխավորված իրավական որոշակիության սկզբունքից, ինչը տվյալ դեպքում նույնպես խախտվել է: (...)

Դատարանին խնդրում ենք նկատի ունենալ, որ ներկայումս ձևավորված դատական պրակտիկայի արդյունքում գնումների գործընթացին մասնակցելու իրավունք չունեցող մասնակիցների ցուցակում ներառելու մասին Հայաստանի պատվիրատուների որոշումները դատարանների կողմից անվավեր են ճանաչվում հենց այս՝ պատճառաբանված կամ բավարար պատճառաբանված չլինելու

հանգամանքով պայմանավորված:

(...)

Նման պայմաններում ՀՀ պաշտպանության նախարարի տեղակալ Կարեն Բրուտյանի 12.09.2025թ-ին կայացրած N184 որոշումը չի քավարարում Օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասով սահմանված՝ պատճառաբանված լինելու օրենսդրական պահանջին, ինչն ինքնին քավարար է այն ոչ իրավաչափ ճանաչելու համար»: Գտնում ենք, որ վերոշարադրված փաստերի առկայության պարագայում «ՄԵԳԱ ԷՆԵՐԳՈ» ՍՊ ընկերությանը գնումների գործընթացին մասնակցելու իրավունք չունեցող մասնակիցների ցուցակում ներառելու մասին որոշումը իրավաչափ չէ: Արդյունքում նման ոչ իրավաչափ, որոշման հետևանքով գնման գործընթացի շրջանակներում ստանձնած պարտավորության խախտում թույլ տալու հիմքով Ընկերությունը երկու տարի ժամանակով ներառվելու է գնումների գործընթացին մասնակցելու իրավունք չունեցող մասնակիցների ցուցակում:

(...)

Գտնում ենք, որ ՀՀ պաշտպանության նախարարության և «ՄԵԳԱ ԷՆԵՐԳՈ» ՍՊԸ-ի միջև 30.06.2025թ. կնքված թիվ «ԳՀԱՊԶԲ-25-1/5-5» ծածկագրով գնման պայմանագրի 8.3 կետի պահանջները՝ ՀՀ պաշտպանության նախարարությունը 2025թ. սեպտեմբերի 3-ին միակողմանի լուծման հիմքով՝ ՀՀ պաշտպանության նախարարի տեղակալ Կարեն Բրուտյանի 12.09.2025թ-ին կայացրած N184 որոշումը՝ «ՄԵԳԱ ԷՆԵՐԳՈ» ՍՊԸ-ին գնումների գործընթացին մասնակցելու իրավունք չունեցող մասնակիցների ցուցակում ներառելու մասին իրավաչափ չէ, քանի որ այն ընդունվել է գնումների մասին ՀՀ օրենսդրության վկայակոչված նորմերի խախտմամբ, իսկ վերոհիշյալ պայմանագրի լուծումն էլ եղել է ոչ իրավաչափ, որի հետևանքով իրավաչափ չէ նաև ՀՀ պաշտպանության նախարարի տեղակալ Կարեն Բրուտյանի 12.09.2025թ-ին կայացրած N184 որոշումը: Տվյալ դեպքում Հայցվորի խախտված իրավունքների պաշտպանությունը հնարավոր է ՀՀ պաշտպանության նախարարի տեղակալ Կարեն Բրուտյանի 12.09.2025թ-ին կայացրած N184 որոշումը՝ «ՄԵԳԱ ԷՆԵՐԳՈ» ՍՊԸ-ին գնումների գործընթացին մասնակցելու իրավունք չունեցող մասնակիցների ցուցակում ներառելու մասին՝ Դատարանի կողմից անվավեր ճանաչելու եղանակով: (...):»:

Թույլատրել հայցի առարկան փոփոխել հետևյալ բովանդակությամբ.

- «1. Անվավեր ճանաչել ՀՀ պաշտպանության նախարարության և «ՄԵԳԱ ԷՆԵՐԳՈ» ՍՊԸ-ի միջև 30.06.2025թ. կնքված թիվ «ԳՀԱՊԶԲ-25-1/5-5» ծածկագրով գնման պայմանագիրը ՀՀ պաշտպանության նախարարի տեղակալ Կ. Բրուտյանի կողմից միակողմանի լուծելու մասին 03.09.2025թ. որոշումը (ծանուցումը):

2. Անվավեր ճանաչել՝ «ՄԵԳԱ ԷՆԵՐԳՈ» ՍՊԸ-ին գնումների

**գործընթացին մասնակցելու իրավունք չունեցող մասնակիցների
ցուցակում ներառելու ՀՀ պաշտպանության նախարարի տեղակալ
Կարեն Բրուտյանի 12.09.2025թ-ին կայացրած N184 որոշումը: :»:**

2. Պատասխանող ՀՀ պաշտպանության նախարարությանը տրամադրել
սույն որոշումը ստանալուց հետո **հնգօրյա** ժամկետ՝ փոփոխված
հայցադիմումի վերաբերյալ հայցադիմումի պատասխան ներկայացնելու
համար:

Որոշումն օրինական ուժի մեջ է մտնում կայացման պահից և ենթակա չէ
բողոքական:

ԴԱՏԱՎՈՐ

Ս. ԵՐԻՑՅԱՆ